

Jacobo
Feijóo

Martín
Rodríguez

AGÈNCIA KRONOS

TU DECIDEIXES LA HISTÒRIA

Missió
CARIB

ESPERA UN MINUT!

Aquest llibre no és normal. Al contrari que amb els altres llibres, ací hauràs de prendre decisions, i cada volta que ho faces, la teua aventura canviarà. Pensa't bé allò que tries, perquè podries acabar bé o... morir en l'intent.

SABRÀS QUE HAS DE PRENDRE UNA DECISIÓ QUAN ENS VEGES.

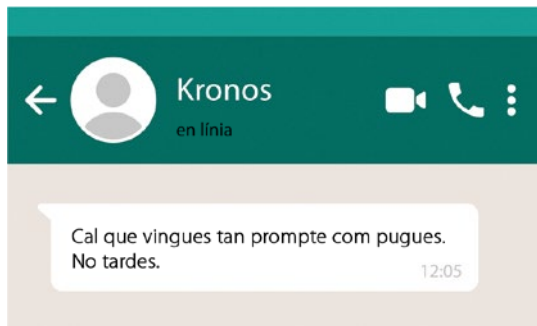
A més, recorda que, si et cal ajuda en la teua aventura, sempre pots consultar la WikiKronos en l'última pàgina del llibre.

Ah, i jo soc Kraki.
I aquest moniato és
Gobelet.

Des que treballes per a l'Agència Kronos, no has tornat a tindre un minut de calma. Hi ha tants misteris per resoldre, en la història! Tan bon punt creus que pots descansar un minut, t'arriba un missatge demanant-te ajuda.

Amb una miqueta de peresa, arrossegues els peus cap a l'adreça que t'han facilitat aquesta vegada. Com sempre, les mesures de seguretat de l'Agència Kronos són estrictes. Després de donar diverses voltes, identificar-te un fum de vegades i mostrar tant l'iris com les empremtes dactilars, finalment aconseguixes trobar-te davant dels teus amics.

–Bon dia de nou –et diu el major Iker Echevarría amb la seua veu cavernosa i masculina–. Precisament estava afilant el meu bastó estoc. T'agrada com està quedant?

–Una altra vegada per ací! Un plaer veure't –afegeix Iria Carballo, la somrient bibliotecària de l'agència, amb el seu to musical.

Un minut després hi arriben a més córrer Oriol Vila, l'informàtic, i Maria Garcia, la directora. Semblen molt afaenats. Sense més preàmbuls, et posen al corrent del problema.

–Tenim un nou cas per resoldre –t’acclareix Maria–. Hem trobat un vaixell afonat en el mar de les Antilles. Després de reflotar-lo, hem pogut trobar entre les restes un xicotet cofre que havia resistit al llarg dels segles la corrosió de l’aigua del mar.

–L’aigua salada ho destrossa tot, llevat de l’or –afegeix Oriol, sempre amb el somriure cínic de gaidó–. Hi ha hagut sort.

–I açò va d’or! –respon Iria amb el seu accent musical.

–Més o menys, sí –continua Maria–. El cas és que en obrir el cofre va aparéixer una cosa inesperada: a dins hi havia una bandera pirata. Negra. I en aquell moment començaren els dubtes.

–I què té això d’estrany? –preguntes.

Maria somriu amb autosuficiència. Pel que sembla, ací hi ha més misteri del que sospites. Girant sobre els talons, us fa un gest a tots i, amb dues camallades, arriba a l’enorme taula de treball. Al damunt hi ha una carpeta plena de clips, pòstits, retalls de diaris i informes. Ja intueixes què significa tot això: començarà una nova missió sense donar-te ni un moment de respir.

Amb calma, Maria obri la carpeta i, després de regirar-la un moment, selecciona una il·lustració i li posa el dit damunt. És la típica bandera pirata. Mires amb sorpresa els teus companys sense entendre res. En veure’t, Iria, la bibliotecària, amolla una rialla que recorda el dring d’unes campanetes i t’explica:

–A veure... El que et vol dir Maria és que la bandera pirata típica és la de la calavera i les dues túbies que coneixem tots. Però la que hem trobat aquesta vegada és una altra...

Acte seguit, Iria busca entre les imatges del seu mòbil i, girant la pantalla, te’l posa davant dels ulls.

–Aquesta és la que trobarem en el cofre. No sabem què signifiquen aquestes sigles –continua–. I això ens obliga... a explorar la història! –afegeix amb un somriure.

–És pitjor que això –intervé el major Echevarría amb la seua veu profunda–. Ara sabem que hi havia més d’una bandera pirata. No ens ho esperàvem en absolut. Certament, esbrinar-ho canviaria el nostre coneixement històric.

Oriol et mira de cua d’ull, encreuant els braços. Com sol ser normal en ell, somriu cínicament de gaidó.

–Misteri número u –diu–: què signifiquen ABH i AMH? Misteri número dos: quantes banderes pirata hi havia? Misteri número tres: ho resoldràs i tornaràs amb vida?

Bufes amb resignació. La directora Maria arronsa els muscles i et fa un gest graciós que significa «t’ha tocat».

–Ja saps com va açò –t’explica–. Si endolles al telèfon l’usb amb el rellotge d’arena, podràs viatjar a l’època dels pirates i tornar-ne després. També t’emportaràs una càpsula del temps per si et passara alguna cosa i et calguera enviar un missatge perquè el troben després els arqueòlegs actuals. I també pots

fer ús de la WikiKronos de la pàgina 141 per a ajudar-te en aquesta missió amb les pistes de què disposem.

–Sense oblidar –afegeix Oriol, amb un to més fosc– @Spektra i @Dhampir. Faran l'impossible per a liquidar-te o deixar-te per a sempre en aquella època. No oblides mai que no sabem com són físicament. Ni que ja han eliminat abans uns quants exploradors. La seua organització és molt perillosa!

Enguls saliva. La missió sembla interessant. Per una banda, hauràs d'anar a l'època pirata i descobrir si hi havia més banderes a part de la que coneixem tots, a més de desxifrar què signifiquen les sigles АВН i АМН. Però, per altra banda, si comets algun error et quedaràs per a sempre en aquella època, cosa que no et fa un bri de gràcia. I pitjor encara: potser t'hages de topar amb @Dhampir i @Spektra. Aquests dos malfactors són verdaderament mortals.

Et rosega el dubte. T'hi atreviràs? I si ix malament?

–Ací tens el telèfon, la càpsula i l'usb. Pots connectar-lo quan vulgues i desaparèixer ara mateix. El millor és que pots gaudir de moltes aventures, si vols.

1. Abans de res, et recomane que consultes la WikiKronos de la **PÀGINA 141**.
2. Si t'animes a descobrir el misteri, ves a la **PÀGINA 74**.
3. Però, si et fa por, abandona. Salta a la **PÀGINA 37**.

L'avantatge dels espanyols augmenta per moments i tu has d'acomplir una missió. L'última cosa que desitges és que una bala de canó t'esmicole, així que decideixes canviar de bàndol.

Aprofitant l'enrenou del combat, t'esmunys a poc a poc cap al bàndol enemic. Els pirates cauen un darrere de l'altre i veus arribar un parell de galions més al rescat del vaixell espanyol. Quan tens la certesa que els espanyols poden sentir-te, crides:

–Els pirates m'han segrestat! Soc dels vostres!

Un infant de marina et sent i et llança una destrat d'abordatge perquè lluites al seu costat. Evites les bales i els cops de sabre mirant de conservar la vida. La lluita és acarnissada i la pólvora i la sang dels talls de sabre salten pertot arreu, però, a poc a poc, els pirates es van replegant fins que es veuen encerclats pels enemics. Finalment, el combat acaba al teu favor.

–Has lluitat bé –et diu el capità espanyol–. A la vesprada es jutjarà aquests delinqüents i a la nit penjaran pel coll del pal major. Pots sopar amb mi, un privilegi que pocs tenen. Serà un honor per a mi tindre algú com tu a taula, i podràs contar-me com t'atraparen i què hi vas veure. La vetlada serà agradable, n'estic segur.

Bé! El capità et rebrà a la seua cabina i tindrà l'oportunitat d'investigar una mica més. Vas pel bon camí.

Durant tot el dia, penses una història creïble que no alce sospites i que també et permeta traure informació al capità per a completar la missió. Potser ell sàpia alguna cosa.

Mentre esperes que arribe l'hora de sopar, a mitjan vesprada se t'acosta un oficial de l'Armada Espanyola.

–T’he vist lluitar al nostre costat. Ha sigut grandíós. Si tingueru un grapat de persones com tu, podria conquistar el món –et diu–. Per cert, em diuen Francesc d’Aragó.

Li somrius amablement i continues a la teua. L’oficial mira al voltant i sembla pensar.

–Estem a prop d’Illa Tortuga. Com saps, és on es reuneixen els pirates amb els bucaners i fan *negocis*. Podríem botar una xalupa abans del sopar i anar a buscar aventures i or.

–I per què vols fer això? –li contestes.

–Bo... Tinc uns quants homes que vindrien amb mi. Ací es treballa molt, i, saps què?, tot l’or i la plata del Potosí al final acaba en la Real Casa de la Moneda de Sevilla. I no cal dir que les perles que portem de les Filipines...

–I això què significa?

–Significa que, al final, tot açò va per al rei. O siga, nosaltres defenem l’or amb les nostres vides perquè després en la cort visquen bé. Ens peguen un puntelló al cul i tornen a enviar-nos a per més or. Ho entens? Ens estafen.

Et quedes pensant. Per un costat, creus que el capità del vaixell podria donar-te més informació sobre els pirates. Però això suposaria continuar embarcat uns quants mesos fins que arribeu de tornada a Sevilla, sense possibilitat de fer molt més. Per l’altre costat, anar a Illa Tortuga és una oportunitat única. Amb sort, fins i tot podries adquirir el teu propi vaixell i tripulació. I fins i tot podries resoldre el teu misteri de manera més ràpida entrant en contacte directe amb el niu de pirates més gran de la història. Això sí, passaries a entrar en la categoria de proscrit, amb tot el que significa, sogà inclosa.

S'acosta l'hora de sopar i ets un mar de dubtes. Veus com, d'amagat, un grup de mariners prepara un parell de xalupes i les carrega amb armes, menjar, estris i alguns sacs d'or que han robat de la càrrega. Quan ja està tot a punt, l'oficial se t'acosta.

–Ja has pres una decisió? No podem demorar-nos molt més temps. O vens o et quedes. Però dis-m'ho ja.

Has de decidir-te. Les aventures són així de dures.

1. Pots complir la teua paraula amb el capità i anar a sopar en la **PÀGINA 90.**

2. I si fuges a Illa tortuga? Ves a la **PÀGINA 116.**

Decideixes quedar-te amb n'Agnés, el capità i el seu convidat, el senyor comte, així que ignores el gest còmplice de la viuda. Aprofitant que ha eixit el tema de conversa, hi insisteixes:

–Alguna pista, aleshores, de què poden significar ABH i AMH?

–No, però podries preguntar-li-ho tu mateix –afegeix el comte, rialler.

–A qui? –demanes.

–A Bartholomew Roberts, per descomptat. Aquesta és la seua segona bandera, ho sap tot el món. És tot un cavaller, ningú s'explica com acabà sent pirata. Parla amb correcció i només beu te. Potser estava fart de servir en la Royal Navy.

Això sembla interessant. Has trobat una pista que pot portar-te directament fins a l'amo de la bandera.

–I on puc trobar-lo?

–Vaig fer alguns negocis a Maracaibo fa un parell de setmanes. Es troba allí, contractant una nova tripulació. És probable que vulga donar un nou colp, però t'advertisc que no serà senzill trobar-lo. No pot anar per la vida dient que és un pirata, lògicament. Es disfressa com un honrat comerciant. Però no et confies. Si vol, Roberts pot ser fred com el pitjor dels assassins. No abaixes mai la guàrdia amb ell. Mai!

La proposta és bona, però no està exempta de riscos. A més, hauràs de buscar Bartholomew Roberts en territori espanyol, i això pot alçar sospites. Però ja tens alguna cosa valuosa per a la missió: has descobert que hi havia diverses banderes pirata, i que la que busques és la segona bandera de Roberts.

El capità alça una cella. Una idea l'ha il·luminat.